

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/100/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112010982
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4112010982.33

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Alexandry Osadskej a prísediacich Ing. Viktora Baraníka a Márie Lukačkovej, v trestnej veci proti obžalovanému K. W., pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1, na hlavnom pojednávaní v Nitre dňa 03. mája 2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
K. W. X. P. H. T. E. W., narodený XX.XX.XXXX v R. U.,
trvale bytom R. U., T. Z. K. Č. XXXX/XX,
toho času v Ú. R. C. C. O. Ú. R. itra,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

v bližšie nezistenom čase, v nočných hodinách z 19.11.2010 na 20.11.2010 v Českej republike, na ubytovni v Plzni, ulica Spolková č. 13, byt č. 36, napadol R. A., v úmysle usmrtiť ju tak, že ju fackal, ťahal ju za vlasy po zemi, búchal jej hlavu o stenu, dupal jej po bruchu a následne ju viackrát kopol silnou intenzitou do oblasti hrudníka a hlavy a spôsobil jej oderky a krvné výrony v tvári, na krku a vlasovej časti hlavy, krvácanie pod spojivkou ľavého oka, prekrvácanie očných viečok obojstranne, zlomenie nosových kostičiek s opuchom koreňa nosa, pohmoždenie spánkového a tylového laloku mozgu vpravo, viacpočetné krvné výrony a oderky na hrudníku, oderky na kolenách, oderky v bedrovej časti, krvný výron v zadnej časti pošvového vchodu, tržnú ranu v oblasti vonkajšieho pohlavného ústrojenstva, krvný výron pod tvrdou plenou mozgovou, zlomeninu 2. - 7. rebra vpravo vpredu, úrazový prienik vzduchu do pravej pohrudničnej dutiny s posunom medzihrudia, roztrhnutie pečene a sleziny a krvné podliatiny na chrbte a dolných končatinách, ktorým by bola bez lekárskej pomoci podľahla,

t e d a :

dopustil sa konania bezprostredne smerujúceho k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil závažnejším spôsobom konania - surovým a trýznivým spôsobom s úmyslom usmrtiť poškodenú, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

t ý m s p á c h a l :

obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno c) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 145 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúce okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona aplikujúc zásadu pre ukládanie úhrnného trestu v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, a podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 47 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje skorší výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/62/2011 zo dňa 22.03.2012, právoplatný dňa 14.06.2012 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 4To/53/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno a) Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť nahradiť poškodeným osobám:

X. R. A., W. Z.Q. narodenej XX.XX.XXXX v R. U., trvale bytom R. U., bez prihlásenia H. B., R. U. škodu vo výške 31.024,05 eura;

2. Všeobecná zdravotní pojišťovna Česká republika, so sídlom v Prahe 3, Orlická 4/2020, IČO: 41197518 škodu vo výške 1.075.456,- Kč.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodená R. A., W. Z., narodená XX.XX.XXXX v R. U., trvale bytom R. U., bez prihlásenia H. ul., R. U. odkazuje so zvyškom jej nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ť o v o d n e n i e :

Krajský prokurátor v Nitre podal dňa 14.08.2012 na Okresný súd Nitra obžalobu na obžalovaného K. W. (ďalej len „obžalovaný“) pre pokus obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 14 odsek 1 k § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona.

Na základe podanej obžaloby vykonal súd dokazovanie na hlavnom pojednávaní v dňoch 13.01.2015, 27.02.2015, 23.04.2015, 11.06.2015, 30.07.2015, 18.09.2015, 21.04.2016 a 03.05.2016, a to výsluchom obžalovaného, výsluchom poškodenej R. A. (ďalej len „poškodená“) a svedkov R. D., Q. I., K. N., C. N., K. A., Lucie Bíderovej, výsluchom znalcov K.. C. J. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, K.. J. W. znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a K.. K. G. a N.. W. K. znalcov z odboru psychológia, z odvetvia klinická psychológia dospelých, prečítaním zápisníc o výsluchu svedka K. C. z prípravného konania a prečítaním všetkých ostatných znaleckých posudkov ako aj listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2015 využil svoje právo a odmietol k veci vypovedať. Zo skutku sa necítil byť vinným. Súd preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpovede z prípravného konania, v ktorých poprel spáchanie skutku. Uviedol, že pred príchodom do Českej republiky s poškodenou nežil, v Plzni v Českej republike, kam s poškodenou došli za prácou bývali spolu na izbe na ubytovni, kde bývali ešte s troma dvojicami. Pripustil, že poškodenej dal jednu facku na diskotéke, nakoľko mu odmietla dať kľúče od ich spoločnej izby. Z diskotéky odišli spolu s poškodenou, keď si od poškodenej pýtal kľúče, aby otvoril dvere, poškodená mu uviedla, že ich nemala, čo on považoval za schválnosť, preto dvere do ich izby vykopol. Vchodové dvere im otvorila C. N.. On si začal baliť veci, poškodenej povedal, že odchádza domov, poškodená bola hysterická, plakala, rozhadzovala mu veci, kopala doňho, on sa pobalil, poškodená odišla z bytu. On odišiel z bytu okolo 06:00-07:00 hod. Okrem facky nepriznal žiadne fyzické násilie voči poškodenej. Pri konfrontácii poškodená priamo do očí uviedla obžalovanému, že ju napadol v Plzni, na ubytovni obžalovaný, že ju kopal do brucha, chytil za vlasy, hodil ju o posteľ, dával jej facky, trhal ju za vlasy, hodil ju o stenu, buchol jej viackrát hlavu o stenu, kopal a dupal po nej, čo obžalovaný poprel. Obžalovaný následne prečítal svoje písomné poznámky, v ktorých hodnotil vykonané dôkazy, pričom spáchanie skutku poprel a ďalej nevypovedal.

Svedkyňa poškodená R. A. na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2015 vypovedala, že z predmetného skutku si pamätá len to, ako ju začal obžalovaný fackať, následne ju chytil za vlasy, začal ju ťahať po izbe a búchať jej hlavu o stenu. Keď padla na zem, obžalovaný jej dupal po bruchu. Z útoku obžalovaného si viac nepamätala. Prebrala sa až následne a snažila sa dostať zo zeme na posteľ, keď v tom vošli do izby spolubývajúci a tí jej zavolali záchranku. Obžalovaný ju napadol na ich izbe, po jeho útoku sa stala

mrzákom. Do Čiech odišla v októbri 2010 s obžalovaným kvôli práci a bývali spolu na ubytovni, predtým spolu nebyvali, neviedli spoločnú domácnosť. Svedkyňa si k predmetnému skutku veľa nepamätala len, že počas skutku na ňu obžalovaný kričal „aj tak ťa raz zabijem, ty kurva“. K utrpeným zraneniam svedkyňa vedela uviesť len to, čo jej povedali lekári, že v jej tele nebolo orgánu, ktorý by nebol porušený, lekári jej povedali, že ju nezachránili oni, ale „ten hore“. Vo vzťahu k následkom poškodená uviedla, že jej bola voperovaná sieťka do brucha, ktorá jej mala držať orgány, ale túto jej telo neprijalo, v dôsledku čoho dostala zápal krvi a iné s tým spojené komplikácie. Okrem toho stále máva bolesti hlavy, výpadky pamäti a zároveň má znecitlivenú ľavú časť tela, ktorú mala istú dobu po skutku ochrnutú, pre spôsobené následky nemôže pracovať. V súčasnosti nevie chodiť po schodoch, dvihnúť šálku. Poškodená tiež vypovedala, že obžalovaný bol už v minulosti konfliktný, keď fyzicky napadol jej matku a na ubytovni v Plzni sa pobil so spolubývajúcim. Na dopĺňajúce otázky poškodená uviedla, že obžalovaný ju napadol so slovami „jemu nebude žiadna žena rozkazovať“. V čase, keď ju obžalovaný napadol, nebol nikto iný s nimi na izbe. Svedkyňa poškodená pripustila, že už aj pred skutkom mávala s obžalovaným konflikty a občas dostala od obžalovaného aj facku. V čase skutku bol obžalovaný, podľa nej, pod vplyvom alkoholu, pričom ona bola triezva. Obžalovaný mával občas reči, že sa pobalí a že od nej odíde a vráti sa na Slovensko. Poškodená vypovedala, že ona nemala s nikým konflikt a ani nikto cudzí nechodieval za ňou na ubytovňu. Poškodená vypovedala, že nemá žiadny dôvod obžalovaného krivo obviňovať z prejednávaneho skutku. Poprela akékoľvek užívanie návykových látok. Na otázku obžalovaného, že prečo to naňho hovorí, mu poškodená odpovedala priamo slovami, že na koho by to mala hovoriť, keď jej to spravil on.

N.. W. K., N., znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2015 zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 44/2014, v ktorých uviedol, že intelektová úroveň poškodenej je v nižšom pásme priemeru. Jej osobnosť je jednoduchšia, zúžená, emocionálne menej vyvážená, nezrelá, voči obžalovanému sa prejavovala evidentne podriadilo, dependentne, so silnou citovou väzbou naňho, aj napriek jeho pravdepodobne opakovaným agresívnym prejavom voči nej. U poškodenej nebol diagnostikovaný sklon ku klamstvu. Všeobecná schopnosť poškodenej vierohodne vypovedať, ako aj špecifická vierohodnosť jej výpovedí je znížená, čo priamo súvisí s úrazom hlavy s následnou mozgovou patológiou, ktorý utrpela v kritickom čase. Nepresnosti vo výpovedi poškodenej sa týkali predovšetkým časovej lokalizácie skutku, vrátane opisu následnosti deja, ktoré môžu byť spôsobené utrpeným úrazom mozgu. Znalec u poškodenej nezistil sklon k prezentácii vymyslených, neskutočných udalostí v záujme upútania pozornosti okolia v zmysle pseudologizovania. Zo psychologického hľadiska je nepravdepodobné, že by si poškodená vyšetrovaný skutok vymyslela. Zdržanlivosť poškodenej vo vzťahu k reálnemu opisu agresívneho konania obžalovaného voči nej priamo súvisela s jej dependentným, závislým postavením voči obžalovanému, ako aj s jej citovou väzbou naňho a strachom z neho. U poškodenej nebola zistená žiadna duševná choroba a ani závislosť od psychotropných látok. Poškodená mohla byť v čase skutku v stave určitej alkoholovej opojenosti, ktorá ale sama o sebe nemala vplyv na vierohodnosť jej výpovede. Znalec na hlavnom pojednávaní doplnil znalecký posudok vyjadrením, že u poškodenej neboli zistené žiadne patologické prvky v zmysle poruchy osobnosti, či psychotické prejavy. U poškodenej bolo zistené len organické poškodenie mozgu, ktoré je spojené s určitými zmenami osobnosti a toto organické poškodenie mozgu je v priamej súvislosti s utrpenými zraneniami. Nakoľko bola poškodená vo vzťahu k obžalovanému submisívna, je typické, že poškodená facky od obžalovaného bagatelizovala a nevnímala ich ako fyzické ataky na jej osobu, čo do istej miery súviselo so zaľúbenosťou poškodenej do obžalovaného. Vierohodnosť poškodenej bola ovplyvnená obžalovaným v tom zmysle, že mala z neho strach a zároveň mala k nemu pozitívny vzťah.

Mgr. K. G., znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, na hlavnom pojednávaní dňa 13.01.2015 zotrvala na záveroch znaleckého posudku č. 23/2014, v ktorých uviedla, že napriek skutočnosti, že poznávacie a pamäťové schopnosti obžalovaného sú dostatočné na to, aby bol schopný adekvátne vnímať, uchovávať v pamäti a následne reprodukovať prežitú udalosť s ich podstatnými okolnosťami a detailmi, výpovede obžalovaného vzťahujúce sa k predmetnému skutku z psychologického hľadiska nevykazovali známky dostatočnej vierohodnosti. Špecifická vierohodnosť obžalovaného nie je psychologicky dostatočná. Osobnosť obžalovaného je abnormne štruktúrovaná, s dominujúcimi rysmi disociability a emočnej nestability. Emotivita obžalovaného je egocentrizovaná, slabo diferencovaná, vyššie city má nivelizované, prejavuje sa u neho nedostatok empatie až anetičnosti vo vzťahu k iným, jeho správanie je s prejavmi nezdržanlivosti, s tendenciou k okamžitému uspokojovaniu svojich potrieb. Afektivita je u obžalovaného labilná, impulzívna, s pohotovosťou k explozivite a k reakciám náhlym, prekvapivým a afektívne rezonantným s možným agresívnym priebehom. V

základnej osobnostnej konštelácii obžalovaného sú zakomponované rysy dominancie, zvýraznenej maskulinity a agresívnych tendencií, ktoré ak voľne kanalizujú, obžalovaný neberie do úvahy možnosť závažnosti následku v kontexte jeho predošlej boxerskej kariéry. Intelekt obžalovaného je intaktný, dosahujúci pásmo nižšieho priemeru, ktorý mu umožňuje rozpoznať nebezpečnosť konania a zároveň mu umožňuje chápať zmysel súdneho konania. U obžalovaného neboli zistené žiadne patologické rysy. Obžalovaný skutok plne popieral, ale z psychologického hľadiska mohol motív obžalovaného spočívať v afekte hnevu. Znalkyňa však nemala za preukázané, že by išlo o patologickú formu afektu. Reakcie obžalovaného na záťažové situácie boli pravdepodobne reakciami s agresívnymi prvkami, či už verbálneho alebo brachiálneho charakteru. Agresivita obžalovaného však nie je chorobného charakteru, ale v prípade konzumácie alkoholu môžu jeho prípadne prejavy agresie gradovať, čo do frekvencie, či intenzity. Na týchto záveroch znalkyňa zotrvala aj na hlavnom pojednávaní, ku ktorým dospela na základe vlastného vyšetrenia a vypracovaných psychologických testov. Vo vzťahu k resocializácii obžalovaného znalkyňa uviedla, že predpoklad resocializácie obžalovaného je negatívny, nemožno ju však úplne vylúčiť. Pozitívnym faktorom možnosti resocializácie obžalovaného spočíva v intelektu obžalovaného, ktorý mu umožňuje uvedomiť si negatívny vplyv svojho konania a zmeniť jeho postoj. U obžalovaného však chýba akákoľvek ľútosť nad svojím konaním, a preto je menej pravdepodobný predpoklad, že by došlo k prevýchove obžalovaného. Znalkyňa závery znaleckého posudku doplnila a vyjadrila sa, že osobnostná výbava obžalovaného dáva predpoklad k tomu, že reakcia obžalovaného, aj na malý podnet, môže byť veľmi prekvapivá, náhla a búrlivá. Intenzita agresie je závislá od mentálnej frustrácie a dĺžky vzťahu. Znalkyňa zároveň upozornila na to, že požitie alkoholu má vysoké deliberačné účinky a odbúrava zábrany, v dôsledku čoho si takáto osoba chce vybiť svoj hnev. Reakcia obžalovaného na určité frustrácie je impulzívna až explozívna, kedy obžalovaný reaguje direktívne, maskulinne a môže reagovať až agresívne. V osobnosti obžalovaného je zakomponovaná snaha dosiahnuť svoj cieľ.

K.. C. J., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia, na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2015 zotrval na záveroch znaleckého posudku č. 16/2012, v ktorom uviedol, že poškodená utrpela polytraumu, konkrétne poranenia lebky, mozgu, hrudnej steny, sleziny, pečene a zlomeninu rebier s voľným vzduchom v pohrudnicovej dutine. Z lekárskeho hľadiska poškodená utrpela ťažké poranenia, v dôsledku ktorých bola poškodená ohrozená na živote a len včasný, adekvátny a vysoko odborný lekársky zásah dokázal zvrátiť tieto nepriaznivo sa vyvíjajúce združené poranenia. Priemerná doba liečenia a práceneschopnosti týchto zranení bola znalcom stanovená na 9 až 12 mesiacov. V dôsledku utrpených zranení bola poškodená hospitalizovaná v nemocnici, kde bola na umelej výžive, vyžadovala si intenzívnu vysoko odbornú starostlivosť lekárov, stredného a nižšieho zdravotného personálu, bola odkázaná na pomoc druhej osoby a aj po prepustení si jej zdravotný stav vyžadoval a vyžaduje ambulantné sledovanie, pričom sa jej neodporúčala fyzická záťaž, dlhšia chôdza, či pozeranie televízora. Utrpené zranenia boli veľmi bolestivé a v poškodených miestach mala zníženú hygienickú starostlivosť. Utrpené zranenia môžu spôsobiť u poškodenej trvalé následky, ktoré je možné posúdiť až rok po ich utrení. Znalec na hlavnom pojednávaní doplnil znalecký posudok vyjadrením, že je vysoko pravdepodobné až isté, že by poškodená zomrela, ak by jej nebola poskytnutá včasná zdravotná pomoc. U poškodenej je predpoklad, že jej fyzický život sa už nikdy nevráti do pôvodného stavu. Podľa znalca boli zranenia poškodenej spôsobené tupým násilím brutálnej intenzity a útoky smerovali na životne dôležité orgány a to na mozog, pľúca - pohrudnicová dutina a slezina. Po útoku nemuseli byť na koži poškodenej prítomné vonkajšie znaky pôsobenia násilia, pretože toto násilie pôsobilo na väčšej ploche, ako sú kopy, opakované údery, či pád na nejakú hranu. Utrpené zranenia boli na poškodenej zjavné iba z lekárskeho hľadiska. Laik mohol na poškodenej vidieť len to, že bola v bezvedomí. Z časového hľadiska musela byť poškodenej poskytnutá odborná pomoc do 2 až 4 hodín od úrazu, pretože v opačnom prípade by, pri roztrhnutí sleziny s krvácaním do dutiny brušnej, zomrela, ale pripustil, že kompenzačné mechanizmy sú u každého pacienta individuálne. Znalec sa nevedel vyjadriť, o koľkej hodine došlo k zraneniam.

Svedkyňa Q. D., bývala priateľka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2015 uviedla, že obžalovaný prišiel k nej domov do Nových Zámok pred Vianocami 2010, keď sa vrátil z Českej republiky, kde bol pracovať s poškodenou. Dňa 23.12.2010 ju obžalovaný, po predchádzajúcej slovnej hádke, fyzicky napadol, na čo ona odišla z domu a obžalovaného viac nevidela. Svedkyňa tiež vypovedala, že obžalovaný po tejto hádke napadol aj jej otca, pretože si myslel, že ju ukrýval. Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítal výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 25.04.2012 za účelom odstránenia rozporov, v ktorej uviedla, že keď za ňou prišiel obžalovaný povedal jej, že sa pohádal s poškodenou a opustil ju, pretože to nebola žena pre neho. Po návrate obžalovaného z Českej republiky mala svedkyňa s obžalovaným

vzťah, až do 23.12.2010, kedy jej začal pod vplyvom alkoholu nadávať do kuriev a následne ju fyzicky napadol, v dôsledku čoho svedkyňa utiekla von a išla všetko povedať jeho matke. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní na tomto tvrdení zotrvala s odôvodnením, že v čase tejto výpovede si to pamätala lepšie.

Svedok K. N., spolubývajúci obžalovaného a poškodenej z ubytovne v Plzni, na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2015 charakterizoval vzťah obžalovaného s poškodenou ako dobrý a normálny. V deň skutku si všetci vypili jeden alebo dva poháriky alkoholu a odišli na diskotéku. On zostal na izbe so sestrou. Keď sa vrátili obžalovaný s poškodenou na ubytovňu, hádali sa, následne si to na izbe vysvetľovali a potom bolo ticho. Počas tohto svedok nepočul poškodenú kričať o pomoc, a preto ani nemal pocit, že by pomoc potrebovala. Keď išiel skoro ráno do práce, stretol na chodbe obžalovaného, ale o hádke s poškodenou sa spolu nerozprávali. O tom, čo sa stalo poškodenej, sa svedok dozvedel až od svojej sestry, keď sa vrátil z práce.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítal výpoveď svedka K. z prípravného konania zo dňa 08.02.2012 za účelom odstránenia rozporov, v ktorej svedok uviedol, že obžalovaný s poškodenou bývali vo vedľajšej izbe. V prípravnom konaní svedok opísal obžalovaného ako normálneho chlapa, ktorý však bol veľmi žiarlivý a veľmi agresívny, keď si vypil. Ku skutku svedok vypovedal, že konflikt medzi obžalovaným a poškodenou mal vzniknúť už na diskotéke dňa 19.11.2010, kvôli žiarlivosti obžalovaného. Po príchode na ubytovňu otvoril obžalovanému a poškodenej dvere na chodbu, a spýtal sa ich, či je všetko v poriadku. Na to mu obžalovaný povedal, že všetko je v poriadku. Následne bolo cez spoločnú stenu medzi svedkovou izbou a izbou obžalovaného a poškodenej počuť, ako sa obžalovaný s poškodenou hádal a ako ju fackal. Poškodená pritom na obžalovaného kričala, aby prestal. On dňa 20.11.2010 o 04.00 hod. vstal a videl obžalovaného fajčiť na balkóne. Znova sa ho opýtal, čo sa stalo, ale obžalovaný mu povedal, aby to nechal tak. Následne on sám odišiel do práce. Z diskotéky sa ľudia vracali postupne, pričom jemu povedali, že obžalovaný robil poškodenej na diskotéke zle. K uvedeným rozporom svedok uviedol, že už si to presne nepamätal a že všetko, čo vypovedal v prípravnom konaní, vedel len od niekoho, nakoľko na diskotéke nebol a ani nevidel žiadny fyzický konflikt medzi obžalovaným a poškodenou. Svedok tiež uviedol, že v ten večer bol veľmi opitý, a preto to nemuseli byť ani facky, o ktorých v prípravnom konaní vypovedal.

Svedkyňa K. A., spolubývajúca obžalovaného a poškodenej z ubytovne v Plzni, na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2015 vypovedala, že večer 19.11.2010 boli s poškodenou a s obžalovaným na diskotéke v Plzni, kde ona aj s K. C. videla, ako dal obžalovaný poškodenej facku. Poškodená jej však povedala, že sa nič nestalo. Keď prišla ona na ubytovňu, dvere jej otvoril obžalovaný. Nakoľko mala ona svoju izbu zamknutú, zostala s obžalovaným a s V.X. v kuchyni. Tu začal obžalovaný nadávať na poškodenú, že nevie nič robiť a že on odíde do Brna a poškodenú nechá v Plzni. Obžalovaný bol nahneváný, uviedol jej, že sa s poškodenou rozchádza a že odchádza preč. Okolo obeda, keď sedeli v kuchyni ona s R. D., K. C. a Q. I., počuli z izby obžalovaného a poškodenej nejaké zvuky, stonanie od bolesti a volanie o pomoc. Všetci štyria sa išli pozrieť do ich izby. Záмок do izby bol poškodený. Prvý vošiel do izby Marek. V izbe bola poškodená, ktorá ležala v spodnej bielizni križom cez dve posteľe. Izba bola celá od krvi a všade boli odtlačky rúk a chumáče vlasov, ktoré patrili poškodenej, izba bola rozhádzaná a jedna posteľ bola zlomená. Poškodená sa nemohla ani pohnúť a bola celá opuchnutá. Svedkyňa vypovedala, že poškodená im nechcela povedať, kto jej to urobil a len im hovorila, že je v poriadku, nechcela nikoho volať a zároveň kričala „K. ľúbim ťa, kde si“. Poškodená bola vtedy v izbe sama. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný mal s poškodenou normálny partnerský vzťah.

Svedkyňa C. N., spolubývajúca obžalovaného a poškodenej z ubytovne v Plzni, na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2015 potvrdila výpoveď svedka K. N. a K. A., keď vypovedala, že v ten večer sa opila a keďže jej zostalo zle, zostala s bratom na ubytovni, pričom počas noci nič nepočula a ani nevidela. Asi o 11.00 hod. dňa 20.11.2010 prišla za ňou do izby Q. I., ktorá jej oznámila, že počuje z izby poškodenej nejaké zvuky. Následne vošli do izby a našli poškodenú, tak ako vypovedala svedkyňa K. A.. Svedkyňa zároveň vypovedala, že ráno dňa 20.11.2010 o siedmej alebo ôsmej hodine stretla na chodbe obžalovaného, ktorý bol zbalený a oznámil jej, že sa s poškodenou rozišiel a odchádza preč.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítal výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 08.02.2012 za účelom odstránenia rozporov, v ktorej svedkyňa uviedla, že v ten večer 19.11.2010, keď všetci odišli na diskotéku a ona s bratom zostala na ubytovni, po určitom čase sa jej polepšilo a tak vnímala ako sa z diskotéky vrátil K. C. s Q. I. a povedali, že obžalovaný na diskotéke napadol poškodenú kvôli žiarlivosti. Potom prišla na ubytovňu poškodená, ktorá si zakrývala tvár a bez slova odišla do izby. Ona následne počula ako obžalovaný na poškodenú kričal, že je „piča“

a „kurva“, pretože s niekým tancovala alebo sa na niekoho pozerala. Asi pol hodinu na to počula ako obžalovaný bil poškodenú a poškodená kričala „au, nebi ma a prestaň“. Následne prišli za nimi K. C. s Q. I. a pýtali sa ich čo majú robiť. Q. I. nechcela pustiť K. C., aby išiel do izby obžalovaného a rovnako ani ona tam nechcela pustiť svojho brata, pretože sa obžalovaného báli. Preto tam ani nikto nešiel a K. C. s Q. I. odišli do auta. Po chvíli poškodená s obžalovaným stíchli. Následne vyšiel obžalovaný von aj s cestovnou taškou, vyfajčil dve cigarety a odišiel preč. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní na týchto tvrdenia zotrvala a skutočnosti, ktoré uvidela v prípravnom konaní neuviedla pre odstup času.

Svedkyňa R. D., spolubývajúca obžalovaného a poškodenej z ubytovne v Plzni, na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2015 vypovedala zhodne s výpoveďou C. N. a K. A., keď potvrdila, že poškodená mala s obžalovaným normálny vzťah a že večer dňa 19.11.2010 si všetci vypili a išli na diskotéku. Keď sa vrátili späť, tak počuli poškodenú kričať, následne obžalovaný odišiel a oni našli poškodenú v izbe zbitú a nevládnú. Poškodená im nepovedala, kto jej to spravil a ani nechcela volať záchranku.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítal výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 30.11.2011 za účelom odstránenia rozporov, v ktorej svedkyňa uviedla, že obžalovaný na diskotéke napadol poškodenú tak, že ju otvorenou dlaňou udrel do tváre a vylial na ňu pivo. Následne obžalovaný odišiel, o chvíľu za ním odišla aj poškodená a už sa na diskotéku nevrátili. Potom, ako sa ona vrátila na ubytovňu všimla si, že dvere na izbe poškodenej a obžalovaného boli poškodené. Ona podala obžalovanému cez dvere bundu poškodenej a išla si ľahnúť. Po chvíli si obžalovaný prišiel od nej vypýtať oheň, aby si mohol zapáliť. Po nejakom čase, počula ako poškodená volá ich mená „R., Q. a K.“ a rovnako kričala „K., daj mi pokoj, daj tú ruku preč“. Ona na volania poškodenej nereagovala. Na druhý deň asi okolo obeda, keď sa vrátila na ubytovňu aj s K. C., Q. I. a K. A., počuli z izby poškodenej nejaké zvuky a tak vošli do jej izby, kde našli poškodenú zbitú, tak ako už vypovedali svedkyne K. A. a C. N.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na výpovedi z prípravného konania, a zároveň uviedla, že sa to stalo tak, ako uviedla vo výpovedi z prípravného konania.

Svedkyňa Q. I., spolubývajúca obžalovaného a poškodenej z ubytovne v Plzni, na hlavnom pojednávaní dňa 11.06.2015 potvrdila, že pred skutkom popíjali všetci obyvatelia bytu spolu alkohol a následne odišli na diskotéku, kde mala poškodená s obžalovaným konflikt, pretože obžalovaný, asi zo žiarlivosti, sotil do poškodenej a následne bol vyvedený z diskotéky vyhadzovačmi. Svedkyňa zároveň potvrdila, že poškodenú našli v jej izbe na základe jej volania o pomoc až nasledujúci deň po tom, ako sa vrátili z agentúry.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 264 odsek 1 Trestného poriadku čítal výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 07.12.2011 za účelom odstránenia rozporov, v rámci ktorej svedkyňa potvrdila, že poškodená sa mala na diskotéke s obžalovaným konflikt, po ktorom spolu odišli a ona ich viac na diskotéke nevidela. Následne vypovedala o tom, že poškodenú našli nasledujúci deň poobede v jej izbe zbitú zhodne ako svedkyňa R. D. a K. A.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na výpovedi z prípravného konania, a zároveň uviedla, že je pravdou to, čo uviedla v prípravnom konaní.

K.. J. W., znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na hlavnom pojednávaní dňa 18.09.2015 zotrvala na záveroch znaleckého posudku č. 55/2012, v ktorom uviedla, že obžalovaný v čase spáchania skutku, po skutku, ako aj v súčasnosti trpí trvalou povahovou úchyľkou vrozeného charakteru - polymorfnou poruchou osobnosti, ktorá však nemala zásadný vplyv na jeho rozpoznávacíe a ovládacie schopnosti. Obžalovaný v čase skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou v pravom slova zmysle a mohol svoje konanie ovládať. Obžalovaný rovnako netrpí na žiadnu duševnú poruchu či chorobu, ktorá by mala vplyv na jeho schopnosť chápať zmysel trestného konania a je schopný plne chápať zmysel trestného konania. Obžalovaný nie je závislý na alkohole, ani na inej omamnej či psychotropnej látke, ktorá by mala vplyv na jeho rozpoznávacíe či ovládacie schopnosti. Zo psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný pre spoločnosť a nie je u neho potrebné nariaďovať žiadne ochranné opatrenie. Prognóza resocializácie je u obžalovaného vzhľadom na kriminálnu recidívu značne nepriaznivá. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní doplnila znalecký posudok vyjadrením, že u obžalovaného sa stretlo viacero abnormných črt osobnosti, ako je napríklad emočná labilita, nestabilita, disocialita a príznaky narcizmu, a preto ide u obžalovaného o zmiešanú poruchu osobnosti. U obžalovaného sú zároveň prítomné črty agresivity, ktoré sú potenciované v situáciách, kedy sa nevyhoví jeho požiadavkám. Aj hladovka obžalovaného, bola pasívnou agresivitou obžalovaného. Obžalovaný je, podľa znalkyne, schopný riešiť konflikty racionálne, ale v prípade , keď sa cíti byť ohrozovaný alebo sa mu nevyhoví, môže reagovať agresívne,

táto agresivita však nevyučuje racionálne riešenie konfliktov. V individuálnej preferenčnej skupine obžalovaného je na prvom mieste on sám a jeho potreby.

Súd za splnenia podmienok a postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku súd prečítal výpoveď svedka Marka Vaňa z prípravného konania zo dňa 07.12.2011, z ktorej súd zistil, že o okolnostiach príchodu do ČR, pobytu v Plzni s obžalovaným a poškodenou ako aj o konflikte medzi obžalovaným a poškodenou na diskotéke, ktorý vyústil do fyzického útoku obžalovaného voči poškodenej (facka) vypovedal obdobne ako svedkovia N., N., A., I., D.. Svedok C. tiež vypovedal, že so svojou priateľkou Q. I. prišli z diskotéky na ubytovňu, kde bývali aj obžalovaný s poškodenou okolo 02.30 hod.. V tom čase obžalovaný s poškodenou ešte na ubytovni neboli, okolo 09:00 hod. vstali a okolo 10:00 hod. išli s Q. I. do agentúry po peniaze, kde stretli aj svedkyne A. a D.. Na ubytovňu sa vrátili okolo 14:00 hod., kde si všimli, že tam, kde bývali obžalovaní s poškodenou boli vylomené dvere, boli pootvorené a z izby bolo počuť stonanie a plač. Keď otvoril dvere, videl v izbe neporiadok, porozhadzované veci, na posteli ležala poškodená v tričku a nohavičkách, bola od krvi a samá modrina, mala veľmi opuchnuté oko, na stenách bola krv. Poškodená im povedala, že jej nič nie, chcela iba vodu, on ale zavolať ich koordinátora G. H., ktorý zavolať políciu a sanitku, ktorá poškodenú odviezla do nemocnice.

Na hlavnom pojednávaní dňa 23.04.2016 boli postupom podľa § 268 odsek 2 Trestného poriadku čítané doplnky znaleckých posudkov K.. C. J. súdneho znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia a K.. J. W. a K.. O. X., znalkyň z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a znalkyne Mgr. K. G., znalkyne z odboru psychológia.

Doplnok znaleckého posudku K.. C. J. zo dňa 06.10.2015 zhodnotil bodovo poškodenie R. A. na 885 bodov, čo činilo sumu 13.177,65 eura (výška náhrady za bolesť bola v roku 2010 za jeden bod 14,89 eura) a bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia bolo vyhodnotené na 1040 bodov (výška náhrady za bolesť v čase vyšetrenia bola za jeden bod 17,16 eura).

Prvým doplnkom znaleckých posudkov K.. J. W. a K.. O. X. zo dňa 22.11.2015 bolo zistené, že v čase vyšetrenia dňa 19.11.2015 obžalovaný trpel organickou poruchou, ktorá mu bránila chápať v tom čase zmysel trestného stíhania, začiatok poruchy možno datovať od 28.10.2015, kedy po hladovke, ktorú obžalovaný zahájil dňa 07.09.2015, upadol do bezvedomia. Táto porucha sa rozvinula v dôsledku protestného hladovania obžalovaného, v tom čase dosahovala stredný stupeň a táto porucha bránila obžalovanému zmysluplne sa zúčastňovať hlavného pojednávania. Znalkyne odporučili s odstupom času vykonať kontrolné znalecké posúdenie. Následný doplnok znaleckých posudkov K.. J. W. a K.. O. X. zo dňa 18.03.2016 vyhodnotil stav obžalovaného tak, že obžalovaný už netrpí žiadnou duševnou poruchou alebo chorobou, ktorá by mu bránila chápať zmysel trestného konania, ovládať svoje konanie a rozpoznať protiprávnosť svojho konania, obžalovanému stanovili aktuálnu diagnózu - simulácia duševnej poruchy, preto obžalovanému nenavrhl ani uložiť ochranné psychiatrické liečenie. Znalkyne potvrdili, že obžalovaný sa môže zúčastňovať hlavného pojednávania, je schopný reálne vnímať skutočnosti, ktoré sa okolo neho dejú, je schopný si zapamätať udalosti a aj o nich vypovedať a jeho účasť na hlavnom pojednávaní ho neohrozuje ani na živote ani na zdraví, preto bolo možné v hlavnom pojednávaní pokračovať.

Doplnok znaleckého posudku znalkyne K.. K. G. zo dňa 20.03.2016, vyhodnotil, že osobnosť obžalovaného, tak ako bolo uvedené v jej posudku č. 23/2014, je psychopaticky štruktúrovaná s dominujúcimi rysmi emočnej nestability a disociability v popredí, v čase psychologického vyšetrenia neboli zistené patologické zmeny osobnosti v dôsledku duševnej choroby, znalkyňa charakterizovala osobnosť obžalovaného ako instabilnú plochú, na seba sústredenú, s anetickou emotivitou, bez sebakritičnosti. Dlhotrvajúca hladovka viedla u obžalovaného k ireverzibilným poruchám, ktoré ale nie sú trvalého charakteru, z psychologického hľadiska nebola zistená žiadna forezne významná porucha, ktorá zakladala dôvody na zbavenie spôsobilosti na právne úkony. Kontakt s realitou mal obžalovaný zachovaný, hoci, po hladovke trvajúcej od 07.09.2015 do 27.10.2015, sú jeho pamäťové schopnosti mierne znížené a pretrvávajú dezorientácia, čo však neovplyvňuje jeho schopnosť popísať základný priebeh deja v situáciách súvisiacich s predmetnou udalosťou.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy.

Z vyčíslenia liečebných nákladov - Všeobecní zdravotná poisťovňa Česká republika, bolo jednoznačne preukázané, že táto poisťovňa vynaložila za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej v dôsledku zranení, ktoré jej vznikli v príčinnej súvislosti s prejednávaným konaním obžalovaného, sumu vo výške 1.075.456,-Kč.

Podľa lekárskeho správ, ktoré zachytávali zranenia poškodenej R. A. súdu vyplynulo, že táto utrpela ťažkú polytraumu v Českej republike, bola niekoľkokrát hospitalizovaná, podstúpila plastiku brucha.

Z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/62/2011 zo dňa 22.03.2012 vyplynulo, že obžalovaný bol odsúdený pre spolupáchateľstvom spáchaný zločin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a, b), c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody na päť rokov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Správy Sociálnej poisťovne preukazovali, že obžalovaný nepoberal žiadne dávky a nebol registrovaný u zamestnávateľa ani ako SZČO.

Z ďalších správ o povesti (RMS Market, Centrálny depozitár, Daňový úrad, Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Nitra, Obvodný úrad Nitra, Mesto Nové Zámky) nevyplývalo žiadne údaje, ktoré by bližšie charakterizovali obžalovaného.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplývalo, že obžalovaný bol štyrikrát priestupkovo prejednávaný, z toho trikrát pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Z odpisu registra trestov bolo zrejmé, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne riešený, z toho štyrikrát za násilnú trestnú činnosť (lúpež, vydieranie, ťažká ujma na zdraví), naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/62/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 14.06.2012 sp. zn. 4To/53/2012 pre spolupáchateľstvom spáchaný zločin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b), c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona na trest odňatia slobody na štyri roky a osem mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. P. mu bolo takmer XX rokov trestov odňatia slobody uložených nepodmienečne.

C. spis N. F. republiky, J. ředitelství policie Plzeňského kraje č. j. KRPP-16038/TČ-2010 zaznamenával priebeh vyšetrovania predmetnej trestnej veci v Českej republike, trestné stíhanie tam bolo začaté dňa 21.11.2010, boli vypočutí svedkovia R. D., K. A., Q. I., K. C., poškodenej R. A., bolo ohliadnuté miesto činu, ktoré bolo aj fotograficky zachytené, bolo prehliadnuté telo poškodenej, stav poškodenej, ktorá sa nachádzala v nemocnici bol zachytený na fotografiách. Je v ňom tiež zaznamenané, že poškodenej bola na Slovensko prevezená dňa 31.12.2010 a že dňa 21.01.2011 bolo, na základe žiadosti Českej republiky, prevzaté trestné stíhanie Slovenskou republikou. Znalecký posudok vypracovaný znalcom K. N. K., znalca Českej republiky z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo zhodnotil, že popísané mnohopočetné zranenia mohli vzniknúť tak ako to opísala poškodenej, poškodenej bola bezprostredne ohrozená na živote šokom z úrazu, prienikom vzduchu do pohrudničnej dutiny, stratou krvi a podobne, s istotou by zomrela, ak by nebola včas liečená a operovaná, boli jej spôsobené ťažké poranenia. Do Fakultnej nemocnice v Plzni bola privezená RZP o 17:10 hod. V Českej republike bolo po obžalovanom vyhlásené dňa 21.11.2010 pátranie.

Z lustrácií v ZVJS ako aj zo skráteného výpisu klienta z ÚVV a ÚVTOS Nitra súd zistil, že obžalovaný do 24.08.2015 vykonával v ÚVTOS Leopoldov trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 2T/62/2011, výkon trestu mu bol nariadený 22.03.2012, nastúpil ho 14.06.2012, trest mu, po započítaní väzby, začal 24.12.2010.

Lustrácie MS SR, v STA a GP SR zodpovedali odsúdeniam, ktoré sú uvedené v odpise registra trestov, z oznámenia PhDr. W. K. vyplynulo, že poškodenej R. A. nikdy nebola jeho pacientkou, túto vyšetril len v rámci znaleckého psychologického vyšetrenia.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/62/2011 zapožičaného Najvyšším súdom SR, z oboznámených rozhodnutí prvostupňového a druhostupňového súdu, súd zistil, že na obžalovaného bola dňa 06.04.2011 podaná na Okresný súd Nové Zámky obžaloba pre spolupáchateľstvom spáchaný zločin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b), c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 06.10.2011 bol Krajským súdom v Nitre uznesením zo dňa 24.11.2011 sp. zn. 4To/81/2011 podľa § 321 odsek 1 písmeno a), b), c), d) Trestného poriadku zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Okresný súd Nové Zámky, po vrátení veci odvolacím súdom, dňa 23.03.2012 uznal obžalovaného vinným pre spolupáchateľstvom spáchaný zločin porušovania domovej slobody podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b), c), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody na päť rokov so zaradením do ústava na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Krajský súd v Nitre dňa 14.06.2012 pod sp. zn. 4To/53/2012 napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste uloženom obžalovanému, pričom mu uložil trest odňatia slobody na štyri roky a osem mesiacov so zaradením do ústava na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný bol v uvedenej veci vo väzbe od 24.12.2010 rozhodnutím sudcu pre prípravné konanie pod sp. zn. 1Tp/117/2010 z dôvodov uvedených v § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, pričom obava z pokračovania v páchaní trestnej činnosti vyplynula z predchádzajúcich odsúdení obžalovaného. Po podaní obžaloby v uvedenej trestnej veci, Okresný súd Nové Zámky dvakrát zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu. V súčasnosti sa spis nachádza na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1Tdo/63/2015 z dôvodu dovolania podaného obžalovaným.

Súd ustúpil od vykonávania dôkazov vypočutím svedkov K. N. K. a K. A. Q. z Českej republiky, z Plzne, nakoľko títo svedkovia sa opakovane na hlavné pojednávanie ospravedlnili pre ich zdravotný stav a vysoký vek, prípadne pracovnú zaneprázdnenosť. Súd tiež odmietol vykonať podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku dokazovanie navrhnuté obhajobou, a to znalcov KEÚ PZ, vyšetrovateľov z ČR D. tých, ktorí ako prví vykonávali zaisťovanie stôp na mieste činu v ČR a ohliadku miesta činu v ČR a tých, ktorí viedli vyšetrovanie v ČR, koordinátora H., zabezpečením operatívy trestných činov vraždy, opätovným vypočutím znalca Dr. W. K., resp. pribatím nového znalca z odboru psychológia, opätovným vypočutím svedkov D., I., C., N., N., A., D. ako aj osôb, ktoré neboli špecifikované a ktoré boli účastné diskotéky, nakoľko vykonanie všetkých týchto dôkazov súd považoval za nadbytočné a nedôvodné, vzhľadom na rozsiahlosť už vykonaného dokazovania, išlo o navrhovanie dôkazov, ktoré jednak už boli vykonané, čo súd považoval len za obštrukciu zo strany obžalovaného, aby oddialil rozhodnutie vo veci samej, prípadne dosiahol prepustenie najprv z výkonu trestu odňatia slobody, neskôr z výkonu väzby a jednak išlo o dôkazy, ktoré s ohľadom na ostatné dôkazy sa týkali skutočností, ktoré možno zistiť z už vykonaných dôkazov, prípadne išlo o dôkazy, ktoré neboli ani identifikovateľné (vypočutie svedkov, ktorí boli v inkriminovanú noc na diskotéke).

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo ako aj v ich súhrne, a to nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

V danej veci bolo nutné pripomenúť, že trestného činu vraždy podľa § 145 T. zákona sa dopustí ten, kto iného úmyselne usmrtí. Už z uvedenej zákonnej citácie vyplýva, že k trestnosti konania páchatel'a, ktoré inak naplňuje znaky trestného činu vraždy, je zároveň treba existenciu úmyselného zavinenia, ako obligatórneho znaku subjektívnej stránky. Záver o tom, či tu je zavinenie, poprípade o akú formu zavinenia ide, je záverom právnym, ku ktorému je možné dospieť až na podklade skutkových zistení súdu po vykonanom dokazovaní. Zo skutkovej vety obžaloby však nevyplynulo, že obžalovaný konal tam popísaným spôsobom s úmyslom usmrtiť poškodenú. Keďže v nej jasným a jednoznačným spôsobom nebol vyjadrený cieľ konania obžalovaného, teda usmrtenie poškodenej, súd preto tento do skutkovej vety doplnil.

Pokiaľ išlo o právnu kvalifikáciu skutku uvedenej v obžalobe, s touto sa súd s názorom prokurátora uvedeným v obžalobe nestotožnil. Súd totižto v prejednávanom prípade nemal po vykonaní dokazovania za preukázané, že obžalovaný spáchal skutok na chránenej osobe v zmysle § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, teda na osobe blízkej v zmysle § 127 odsek 4 Trestného zákona, a preto túto okolnosť nevzhladol pri právnej kvalifikácii jeho konania. Podľa názoru súdu zo žiadneho objektívneho dôkazu nevyplynulo, že by vzťah medzi obžalovaným a poškodenou bolo možné kvalifikovať ako vzťah osôb vzájomne si blízkych. Dôvodom pre takéto posúdenie kvality ich vzťahu nemohla byť len

sama o sebe tá skutočnosť, že spolu žili jeden mesiac na ubytovni v Plzni, kam išli spolu za prácou. Obžalovaný spolu s poškodenou síce tvorili pár, boli partnermi, tak sa na verejnosti prezentovali, mali spolu aj intímny vzťah, čo ale ešte neznamenalo, že by boli aj blízkymi osobami. Blízkou osobou je v zmysle zákonných ustanovení osoba žijúca s páchatelom v spoločnej domácnosti, pričom treba prihliadať na dĺžku trvania, na charakter spolužitia a či majú tieto osoby úmysel trvalo žiť v spotrebnom spoločenstve. Obžalovaný a poškodená nebývali v spoločnej domácnosti pred príchodom do Čiech, neviedli spolu spoločnú domácnosť, spoločne nehospodárili a pokiaľ spolu len „chodili“, tento fakt nepostačoval na vyvodenie záveru, že poškodená bola osobou blízkou obžalovanému. Poškodená nebola manželkou obžalovaného, ani družkou obžalovaného, pretože spolu síce žili v jednej izbe niečo okolo jedného mesiaca ako partneri, čo ešte nezaložilo „druhovský“ pomer, ani žiaden iný príbuzenský pomer. Poškodená a obžalovaný, podľa vykonaného dokazovania, neboli ani osoby „v inom vzájomnom rodinnom pomere alebo obdobnom pomere“.

Pri ustálení viny obžalovaného vychádzal súd primárne z usvedčujúcej výpovede poškodenej, priamej obeť útoku, ktorá jednoznačne a bez pochyb označila za páchatel'a útokov, ktorými jej boli spôsobené zranenia tak ťažkého charakteru, ktoré z nej spravili fakticky mrzáka, obžalovaného. Skutočnosť, o ktorých poškodená vypovedala, ako predpolie samotného skutku, spôsob spáchania skutku ako aj okolností, ktoré nastali po skutku zodpovedali aj výpovediam ostatných svedkov a to K. A., C. N., K. N., R. D. a Q. I.. Tieto neboli vyvrátené ani tým, na čo sa snažil obžalovaný poukázať a to, že poškodenej, podľa vyjadrenia znalca traumatológa, musela byť pomoc poškodenej poskytnutá do dvoch až štyroch hodín, inak by bola bývala poškodená zomrela, preto jej zranenia nemohol spôsobiť on, pretože on skoro ráno dňa 20.11.2010 odišiel a poškodenú našli až niekedy v ten deň poobede, pretože do nemocnice bola privezená o 17:10 hod.. Totiž znalec traumatológ pripustil aj to, že každý jeden ľudský organizmus a jeho obranné mechanizmy sú nevyspytateľné.

Podľa výsledkov vykonaného dokazovania mal ďalej súd za to, že trestná činnosť obžalovaného bola preukázaná aj znaleckým dokazovaním z odvetvia psychológia, ktoré na jednej strane významným spôsobom posilnilo hodnovernosť výpovede poškodenej, že skutočným páchatelom fyzických útokov voči jej telesnej integrite bol obžalovaný, pretože u poškodenej nebol diagnostikovaný sklon ku klamstvu a všeobecná schopnosť poškodenej vierohodne vypovedať ako aj špecifická vierohodnosť jej výpovedí je znížená len v dôsledku úrazu hlavy s následnou mozgovou patológiou, ktorý utrpela, pričom znalec u poškodenej nezistil sklon k prezentácii vymyslených, neskutočných udalostí v záujme upútania pozornosti okolia v zmysle pseudologizovania a je nepravdepodobné, že by si poškodená skutok vymyslela. Na strane druhej znalecké dokazovanie z odvetvia psychológia a psychiatria usvedčilo obžalovaného z toho, že obžalovaný má viaceré abnormné črty ako emočná labilita, nestabilita, disocialita a príznaky narcizmu, obžalovaný má zmiešanú poruchu osobnosti, pričom u obžalovaného sú prítomné črty agresivity, ktoré sú potenciovane v situáciách, kedy sa nevyhovie jeho požiadavkám, tak ako tomu bolo v tomto prípade (poškodenej už na diskotéke dal facku kvôli žiarlivosti, tak ako o tom zhodne vypovedali vo veci vypočutí svedkovia). Zo znaleckého posudku K.. K. G., doplneného jej výpoveďou pred súdom, jasne vyplynulo, že obžalovaný hoci mal zachované, v čase prvého znaleckého vyšetrenia, poznávacie a pamäťové schopnosti, výpovede obžalovaného vzťahujúce sa k predmetnému skutku z psychologického hľadiska nevykazovali znaky dostatočnej vierohodnosti, špecifická vierohodnosť obžalovaného nebola psychologicky dostatočná a reakcie obžalovaného na záťažové situácie boli reakciami s agresívnymi prvkami, či už verbálneho alebo brachiálneho charakteru.

Priebehu a spôsobu útoku, tak ako sa ich pokúsila opísať poškodená a ako o nich vypovedala v rozsahu, v akom jej to umožňovali zachované pamäťové kapacity a tak ako opísali zranenia aj svedkovia, ktorí poškodenú po útoku našli, zodpovedala nielen fotodokumentácia zachytávajúca poškodenú po útoku a ktorá jej aj súčasťou vyšetrovacieho spisu ČR, ale aj znalecký posudok znalca K.. C. J. z odvetvia zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia a jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, ktorý ustálil, že poškodená utrpela polytraumu, konkrétne poranenia lebky, mozgu, hrudnej steny, sleziny, pečene a zlomeninu rebier s voľným vzduchom v pohrudnicovej dutine, ktoré boli spôsobené tupým násilím brutálnej intenzity, útoky smerovali na životne dôležité orgány a to na mozog, pľúca - pohrudnicová dutina a slezina a išlo o tak ťažké poranenia, že ak by jej nebol poskytnutý včasný lekársky zásah, poškodená by bola bývala zomrela.

Okrem už zmienenej usvedčujúcej výpovede poškodenej však súd prihliadol aj na ďalšie dôkazy, ktoré považoval za dôkazy síce nepriame, ale svedčiace o vine obžalovaného. Išlo o vyšetrovací spis ČR, z

ktorého vyplynulo, že po útoku, obžalovaný utiekol z ubytovne, kde spolu s poškodenou býval a česká polícia musela po ňom vyhlásiť pátranie, svedkyňa Q. D., po návrate z Česka, obžalovaný fyzicky napadol a svedkovia K. N., K. A., C. N., R. D. ako aj svedkyňa Q. I. vypovedali, že v noci po diskotéke, kde dal obžalovaný poškodenej facku, z izby, kde bývali obžalovaný s poškodenou počuli niečo, čo nasvedčovalo tomu, že obžalovaný poškodenú bije, táto aj volala, ale nikto z nich sa nešiel pozrieť na to, čo sa deje na ich byte v inej izbe zo strachu z obžalovaného.

V nadväznosti na takto zistené skutočnosti súd starostlivo vyhodnocoval aj obranu obžalovaného a v tejto súvislosti musel vzhľadom na vykonané dokazovanie konštatovať, že obrana obžalovaného, resp. jeho obhajcu, že nebol dokázaný úmysel zavraždiť poškodenú, ale konanie by mohlo byť posudzované len ako ťažké ublíženie na zdraví, súd vyhodnotil ako účelovosť, a to z dôvodu opodstatnenej obavy obžalovaného z hrozby uloženia vysokého trestu (nakoľko Trestný zákon podstatne prísnejšie trestá vraždu než ublíženie na zdraví podľa § 155 Trestného zákona).

Objektívna stránka trestného činu vraždy je charakterizovaná usmrtením človeka, po subjektívnej stránke sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Pri trestnom čine vraždy úmysel páchatel'a, čo aj nepriamy, musí smerovať k usmrteniu človeka. Pri trestnom čine vraždy, teda vôľa páchatel'a, či už vo forme chcenia alebo uzrozumenia, musí smerovať aj k následku, ktorým je smrť iného človeka, pričom vzťah páchatel'a k tomuto následku musí byť aktívny. Preto pri „vražde“ je veľmi dôležité zistiť páchatel'ov subjektívny vzťah práve k spôsobenému smrteľnému následku, teda ozrejmiť motív, ktorým bolo vedené konanie páchatel'a. Motívom sa rozumie vnútorný podnet, ktorý viedol páchatel'a k rozhodnutiu spáchať trestný čin. V danom prípade úmysel obžalovaného usmrtiť svoju obeť súd vyvodil z okolností trestného činu objektívnej povahy, teda z okolností, z ktorých došlo k útoku, čo útoku predchádzalo, ako bol útok zrealizovaný, ako a čím páchatel' útočil, či páchatel' útočil proti životne dôležitým orgánom, akou intenzitou útočil a podobne. Z vykonaného dokazovania, najmä znaleckým dokazovaním znalcami z odborov zdravotníctvo a farmácia, psychiatrie, psychológie, vyplynul, bez žiadnych pochybností, záver o tom, že obžalovaný sa pokúsil v priamom úmysle usmrtiť poškodenú. Tento úmysel bol preukázaný predovšetkým mechanizmom vzniku zranení, t.j. brutálne útoky smerujúce na životne dôležité orgány a to na mozog, pľúca - pohrudnicová dutina a slezinu, ktoré spôsobili, že u poškodenej sa jej fyzický život už nikdy nevráti do pôvodného stavu (výpoveď poškodenej, vyšetrovací spis Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje č. j. KRPP-16038/TČ-2010). Súd takýto útok považoval, za útok vyznačujúci sa výraznou brutalitou, bezcitnosťou o čom svedčil aj znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctvo, farmácia, odvetvie traumatológia a výpoveď znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý potvrdil, že u poškodenej došlo k napadnutiu životne dôležitých orgánov a dlhší čas trvajúcej poruche zdravia.

Z výpovedí poškodenej, svedkov K. N., K. A., C. N., R. D. a Q. I. súd ustálil, že obžalovaný v nočných hodinách dňa XX.XX.XXXX na 20.11.2010 v Českej republike, na ubytovni v Plzni, po návrate z diskotéky, kde obžalovaný poškodenú udrel, resp. polial pivom, túto brutálne a bezohľadne na izbe dobil, dokopal do celého tela, hlavy, spôsobil jej také zranenia, na následky ktorých by bola bývala zomrela, keby jej nebola poskytnutá včasná lekárska pomoc, zo zranení sa liečila minimálne deväť mesiacov a zranenia poškodenej jej spôsobili trvalé následky, čiže útoky obžalovaný voči poškodenej smeroval na životne dôležité orgány.

Všetko uvedené, teda, najmä spôsob, akým viedol obžalovaný útok, jeho intenzita a vôbec skutočnosť, že poškodenú takmer dobil na smrť holými rukami, vytvorila súdu jednoznačný podklad na vyslovenie záveru, že cieľom obžalovaného bolo smrteľne zraniť poškodenú, teda nie jej „iba“ napríklad ublížiť na zdraví.

Nakoľko k dokonaniu činu nedošlo, konanie obžalovaného bolo kvalifikované ako pokus trestného činu v zmysle § 14 odsek 1 Trestného zákona. Za pokus trestného činu sa považuje konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin a k dokonaniu trestného činu nedošlo. V tomto prípade zamýšľaný následok nenastal, a preto súd žalovaný skutok posúdil v zmysle ustanovenia Trestného zákona uvedeného v tomto odseku. Podľa názoru súdu išlo o tzv. ukončený pokus, kedy páchatel' v zásade vykonal všetko, aby ním predpokladaný následok mohol nastať. K dokonaniu nedošlo len vďaka okolnostiam nezávislým od vôle obžalovaného. Podľa § 14 odsek 2 Trestného zákona pokus trestného činu je trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin.

Pokiaľ išlo o druh a výmeru trestu za spáchaný skutok, súd prihliadol ku všetkým doteraz uvedeným skutočnostiam, okolnostiam prípadu, spôsobu spáchania trestného činu, ako i k charakteristike osoby páchatel'a a jeho minulosti.

Pri trestnom čine vraždy je potrebné zdôrazniť, že objektom tohto trestného činu je ľudský život ako najvyššia hodnota chránená nielen ustanoveniami Trestného zákona, ale aj celým právnym poriadkom Slovenskej republiky, vrátane jej Ústavy. Bez akýchkoľvek pochybností možno konštatovať, že trestné činy, ktoré útočia proti ľudskému životu ako najvyššej chránenej hodnote a objektu trestného činu, sú považované za trestné činy najzávažnejšej typovej spoločenskej nebezpečnosti. Táto skutočnosť sa prejavuje aj v jednotlivých sadzbách trestov, ktoré zákonodarca za spáchanie takýchto trestných činov stanovuje. V prípade § 145 odsek 2 Trestného zákona, za ktorý bola uznaná vina v tomto prípade, zákonodarca stanovuje sadzbu trestu odňatia slobody na 20 až 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. V tejto súvislosti súd zdôraznil, že k záchrane života poškodenej Nikolety Dobiovej došlo len vďaka odbornej pomoci lekárov a možno aj pomoci „zhora“, čo pripustili aj samotní lekári.

Podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'mi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a má vytvoriť podmienky na ich prevýchovu a k tomu, aby viedli riadny život. Súčasne má iných odradiť od páchania trestných činov, pričom zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa odseku 4 toho istého ustanovenia, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Podľa § 34 odsek 5 písmeno c) Trestného zákona pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu sa prihliadne aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Súd dôsledne zisťoval a skúmal splnenie zákonných podmienok na uloženie najprísnejšieho trestu, pričom dospel k jednoznačnému presvedčeniu, že boli v danom prípade splnené. Vzhľadom na bezcitnosť konania obžalovaného, ktorý napadol poškodenú - ženu, s ktorou mal pomer a s ktorou odišiel pracovať do Česka, kde s ňou aj býval, ktorú opakovane bil, kopal, dupal po nej, možno nepochybne vyvodit' záver o obzvlášť zavrhnutiahodnom a surovom spôsobe vykonania činu, pričom tento fakt je zosilňovaný aj okolnosťou, že obžalovaný sa trestnej činnosti násilného charakteru dopustil v minulosti niekoľkokrát a doteraz bol obžalovaný odsúdený celkovo na takmer 21 rokov trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené nepodmienečne, čo predstavuje takmer polovicu z jeho doterajšieho života. Uvedené súd zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona. Súd nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť, zistil len ďalšiu priťažujúcu podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, že spáchal viacero trestných činov, súd totižto musel ukladať trest súhrnný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť obžalovaného, za ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 2T/62/2011.

Druh trestu bol v danom prípade jednoznačne určený zákonným ustanovením § 145 odsek 2 Trestného zákona (najprísnejšie trestné ustanovenie Trestného zákona zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov spáchaných obžalovaným), kedy bolo možné obžalovanému uložiť len trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie. V danom prípade súd vychádzal zo skutočnosti, že obžalovaného odsudzoval za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden bol zločin a jeden obzvlášť závažný zločin, spáchané samostatnými skutkami, a preto mu ukladal súhrnný trest podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, rešpektujúc zásadu upravenú v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona (tzv. asperačná/zostrojujúca zásada), avšak vzhľadom na ustanovenie § 38 odsek 8 Trestného zákona a s prihliadnutím na vyššie uvedené trestné sadzby zohľadnil skutočnosť, že tieto už nie je možné zostrit'.

Súd pri ukladaní trestu rešpektoval tiež ustanovenie § 38 odsek 7 Trestného zákona a napriek zisteniu, že u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti neaplikoval následne zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, nakoľko použitie § 38 odsek 4 Trestného zákona je na základe § 38 odsek 7 Trestného zákona priamo vylúčené.

Pri úvahách o výmere trestu bral súd do úvahy aj naplnenie predpokladov a podmienok upravených v ustanovení § 47 odsek 1 Trestného zákona a mal tak za to, že v danom prípade nebude postačujúce, a teda ani možné uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov. S prihliadnutím na to, že ustanovenie § 145 odsek 2 Trestného zákona súdu umožňovalo uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na doživotie a že zároveň si vzhľadom na charakter trestných činov ako aj ich následok uloženie takéhoto trestu vyžadovala aj účinná ochrana spoločnosti, súd starostlivo skúmal a zaoberal sa aj naplnením tretej nevyhnutnej podmienky pre uloženie trestu odňatia slobody na doživotie.

Skutočnosť, že obžalovaného nebude možné napraviť uložením trestu odňatia slobody vo výmere na 20 alebo 25 dvadsaťpäť rokov, mal súd za preukázanú a podloženú znaleckým dokazovaním ako aj tým, že predchádzajúce výkony trestu odňatia slobody nespĺnili u obžalovaného svoj účel. Napokon aj zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a, b), c) a odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený na štyri roky a osem mesiacov Okresným súdom Nové Zámky sa dopustil obžalovaný ani nie dva mesiace po spáchaní predmetného skutku.

V danom prípade znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odbor psychiatria popísala charakter a osobnosť obžalovaného ako osobu s trvalou povahovou úchyľkou vrodeneho charakteru - polymorfna porucha osobnosti s emočnou labilitou, disocialitou s príznakmi narcizmu, pričom u obžalovaného sú prítomné črty agresivity, ktoré sú potenciovane vtedy, ak nie vyhovené jeho požiadavkám, aj hladovka bola prejavom jeho pasívnej agresie. Prognózu jeho resocializácie posúdila ako značne nepriaznivú. Znalkyňa z odvetvia psychológie tiež potvrdila slová znalkyne z odvetvia psychiatria, že obžalovaný je bez vyšších citov, bez empatie, v jeho osobnostnej konštelácii sú rysy dominancie, zvýraznenej maskulinity, snaha dosiahnuť svoj cieľ a agresívne tendencie, ktoré ak sú voľne odvádzané, obžalovaný nezohľadňuje závažnosť následku, jeho reakcie aj na malý podnet môžu byť prekvapivé, búrlivé, direktívne, agresívne. Ustálila tiež, že predpoklad jeho resocializácie je negatívny, obžalovanému chýba akákoľvek ľútosť nad svojím konaním, je nepravdepodobné, žeby mohlo dôjsť k prevýchove obžalovaného.

Závery oboch znalkyň vyzneli tak, že ani výkonom dlhodobého trestu odňatia slobody by sa nezabránilo recidíve obžalovaného, ktorá je maximálna, pretože na prísnu reguláciu jeho správania nie je dostatočne disponovaný a naopak je disponovaný aj pri málo významnom podnete tak, že môže reagovať agresívne, direktívne so snahou dosiahnuť svojho.

Všetko doteraz uvádzané oprávňovalo súd, vzhľadom na spôsob spáchania spáchaného trestného činu, na osobu páchatel'a a jeho predchádzajúci spôsob života a všetky doterajšie odsúdenia, ako aj možnosti jeho prevýchovy a nápravy, aby na dosiahnutie účelu trestu, kedy nepostačuje žiadna miernejšia alternatíva trestu odňatia slobody, uložil maximálne najprísnejší trest, a to trest odňatia slobody na doživotie. Aj celkový postoj obžalovaného k predmetnej spáchanej trestnej činnosti ako aj jeho správanie a prístup počas súdneho konania (protestná hladovka, prehltnutie lyžičky, podrezanie žily) len potvrdili to, že by bolo iluzórne domnievať sa, že v prípade tohto obžalovaného existuje nádej na zmenu v jeho správaní a jeho prevýchovu. Súd bol toho názoru, že takto určeným trestom sa v dostatočnej miere zabezpečí nielen ochrana poškodenej, ale i samotnej spoločnosti pred osobami, ktoré sú schopné a spôsobilé spáchať tak závažný čin, aký je predmetom tohto konania.

Podľa § 48 odsek 3 písmeno d) Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, nakoľko spáchal obzvlášť závažný zločin.

O náhrade škody súd rozhodol tak, že v adhéznom konaní priznal poškodenej R. A. sumu 31.024,05 eura titulom bolestného a titulom sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré bolo vyčíslené znalcom K.. C. J., znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia na 885 bodov ako bolestné, pričom výška náhrady za bolesť v čase skutku bola 14,89 eura a na 1040 bodov ako sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bola 17,16 eura, poškodenej - Všeobecná zdravotní pojišťovna Česká republika sumu 1.075.456,- Kč (priznaných v cudzej mene podľa § 287 odsek 3 Trestného poriadku) titulom preukázaných liečebných nákladov, ktoré boli vynaložené na ošetrovanie a liečenie poškodenej R. A. v Českej republike. Nároky oboch poškodených boli uplatnené riadne a včas.

Pokiaľ išlo o zvyšok uplatneného nároku na náhradu škody poškodenou R. A., keďže poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody celkovo vo výške 35.000,-eur, súd odkázal poškodenú na občianske

súdne konanie, pretože na takéto rozhodnutie by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.